

Rozhovor z rohu Břežanovy ulice

Setkání to bylo nahodilé, ale tam, kde Třeboň tepe po věky neustálým životem — na rohu Břežanovy ulice. Oba jsme spěchali, popovídání bylo až příliš kusé. Zdaleka neodpovídalo tomu, co dotazovaný v padesátileté existenci veslařského oddílu TJ Jiskra Třeboň znamenal. A co znamená pro treboňské veslařství dnes...

KAREL BYSTRICKÝ [1920], patří od mládí k nejobětavějším členům našeho oddílu a v padesátce již oslavujeme, není období, kdy se nepodílel na jeho činnosti. V mládí, jako student, s veslem v rukou, a později jako obětavý činovník, vždy ochotný pomoci kde je třeba. Řadu let vedl oddíl jako předseda.

— Co si nejvíce považuješ z té veslařské padesátky?

„Jako školák jsem z hráze fandil prvním závodům na Světě a veslování mě uchvátilo. Vybral jsem si sport krásný, vydržel mi na celý život. Co si považují? To se rozumí, že na olympijské a ostatní mezinárodní úspěchy našich reprezentantů jsem byl a vždy budu pyšný a hrdý, jako každý treboňský patriot. Za nejvýznamnější přínos veslařství pro naše město však považuji společný význam, onu přitažlivou naléhavost s jakou, kdykoliv bylo třeba, se semkly všechny politické i občanské organizace, tu tmelící sílu a schopnost dát nás dohromady k společnému dílu. Obvykle šlo o věci přesahující významem rámec města, okresu nebo kraje. O tom jsem měl možnost se mnohokrát přesvědčit a také jen proto hrála a nepochybně bude hrát i v budoucnu Třeboň v československém veslařství tak významnou roli, užitečnou, poznamenanou prací. Stačí jen připomenout zorganizování a uspořádání desítek ročníků celostátních šampionátů na Světě!

A ještě jedno — které místo v republice vychovalo pro státní reprezentaci tolik chlapců, jako vyrostli na Světě? Takže těch padesát let našeho oddílu vidím a cítím jako dílo společné, celé Třeboně. A taková je jistě z toho výročí i naše radost. Společná.“